

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/78/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511212372
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3511212372.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: M. A. Q., s.r.o., so sídlom Y. 5, B., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: X. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U.. M. R. V. XXX/XX, Q. K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, Q. združenie H., G. 9, B., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, v konaní o zaplatenie 1.595,41 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Nové mesto nad Váhom, zo dňa 29. novembra 2012, č. k. 11C 188/2012-35, v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **m e n í** tak, že navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania, spolu vo výške 241,57 eur, spol. s.r.o. O. E., Q. 6, B., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným uznesením, zastavil konanie podľa § 96 ods. 1,2,3 O.s.p., v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2, O.s.p., tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal, z dôvodu, že mu nevznikli, a za použitia ust. § 142, ods. 1 O.s.p., vedľajšiemu účastníkovi ich náhradu nepriznal, pretože podľa jeho názoru neboli z jeho strany účelne vynaložené, keďže o predmete konania nič nevedel, ohlásil len svoj vstup do konania, ktoré podanie neobsahovalo nič iné, len všeobecné konštatovanie námietky premlčania. O vrátení súdneho poplatku 88,87 eur za návrh súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3,4,6 zák.č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, v znení neskorších predpisov, s tým, že zaplatený súdny poplatok sa vráti, ak sa konanie zastavilo, krátený o 1%, najmenej však o 6,63 eur, cestou Daňového úradu Bratislava.

Proti tomuto uzneseniu, jeho tretej výrokovej časti, ktorou okresný súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal zástupca vedľajšieho účastníka včas odvolanie. Žiadal uznesenie okresného súdu zmeniť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania a súčasne náhradu trov odvolacieho konania, spolu vo výške 301,34 eur. Predovšetkým namietal, že okresný súd v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania, vec nesprávne právne posúdil, keď použil ust. § 142, ods. 1, O.s.p. a nepostupoval podľa ust. § 146, ods. 2, veta 1 O.s.p., pretože z procesného hľadiska jednoznačne zastavenie konania zapríčinil navrhovateľ. Uplatnil tak dôvod odvolania v zmysle ust. § 205, ods. 2, písm. f/ O.s.p. Vo svojom odvolaní uviedol, že neexistuje žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by mu nemala byť v konaní priznaná náhrada trov konania. Poukázal na to, žalobca po tom, čo mu je doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, prípadne po tom, čo vstup vedľajšieho účastníka do konania zistí iným spôsobom, plošne berie žaloby späť. Ukazuje sa, že samotný vstup do konania Spotrebiteľského združenia, ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa, je dostatočne účinným prostriedkom zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva. Poukázal na to, že práva spotrebiteľov na vytváranie združení na ochranu ich záujmov, ako aj práva týchto združení, upravuje viacero smerníc EÚ/ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES, č. 2009/22/ES, č. 2005/29/ES/, ako aj čl. 38 Charty základných práv EÚ. V kontexte

s uvedeným považoval stanovisko popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, za účelové a zjavne nesprávne. Podľa jeho názoru, pokiaľ má „silný“ navrhovateľ právo na právne zastúpenie, došlo by týmto postupom k porušeniu princípu „rovnosti zbraní“, čo je porušením práva na spravodlivý proces. Spochybnenie opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, je podľa neho neakceptovateľné. Vo veci správnosti svojej argumentácie, poukázal na viacero rozhodnutí odvolacích súdov. Súčasne uviedol, že neexistuje zákonný dôvod, pre ktorý by súd vo veci náhrady trov konania, mal postupovať podľa ust. § 150 O.s.p., ako to žiada navrhovateľ, pretože pre taký postup nie sú splnené zákonné podmienky. Pre prípad, že odvolací súd sa nestotožní s jeho argumentáciou, pokiaľ ide o náhradu trov konania, navrhoval prerušenie konania pred vydaním súdneho rozhodnutia odvolacím súdom, za účelom požiadania Súdneho dvora Európskej únie, o rozhodnutie vo veci práva spotrebiteľského združenia, na plnohodnotné právne zastúpenie.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť. Zastával názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukázal na to, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Uviedol, že samotné združenie je vytvorené za účelom ochrany spotrebiteľa, čo však samo osebe neznamená, že nemá nárok na zastúpenie advokátom, musí ísť však o účelné náklady. Poukázal na ust. § 142, ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sa priznáva náhrada trov konania potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva, v tomto prípade však zo strany advokátov zastupujúcich združenie ide o formulárové úkony, keďže sú rovnaké a podávajú sa hromadne. Keďže tieto podania sú opakujúce v rôznych konaniach, kde rovnako vznášajú námietky premlčania a uplatňujú za tieto úkony trovy, nemôže ísť o trovy účelné.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné a preto je potrebné uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p. O odvolaní vedľajšieho účastníka rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p.

Z ust. § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené zákonom 384/2008 Z. z. (s účinnosťou od 15.10.2008) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov, vstúpila do konania, ako vedľajší účastník, taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z cit. ustanovení teda vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Q. I. H., má oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní, ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má rovnako, ako akýkoľvek hlavný účastník, jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou

zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

V prejednávanej veci je predmetom konania pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi vo výške 1.595,41 eur s príslušenstvom, ktorú uplatňuje zo spotrebiteľskej zmluvy. Návrh na začatie konania podal dňa 22. 12. 2011.

Spol. s.r.o. O. E., ktorá právne zastupuje vedľajšieho účastníka, podaním zo dňa 19.04.2012, doručeným okresnému súdu 07. 05. 2012, oznámila, že jeho prostredníctvom vstupuje do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník na strane odporcu - Spotrebiteľské združenie H., G. 9, B., IČO: XX XXX 086. Súčasťou podania bola vznesená námietka premlčania uplatneného nároku.

Navrhovateľ podaním z 15. 11. 2012, doručeným okresnému súdu 21.11.2012, vzal návrh na začatie konania, v celom rozsahu späť.

Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia, odvolací súd rozdielne s názorom okresného súdu, dospel k záveru, že aj o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, je potrebné rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p., keďže zastavenie konania zavinil navrhovateľ a je preto zodpovedný za náhradu trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Pre prípad, že niektorý z účastníkov procesne zaviní zastavenie konania, neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 142, ods. 1, O.s.p..

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2, ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručenú právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Za účelné v prejednávanej veci je potrebné považovať tri úkony právnej služby, za ktoré vedľajší účastník žiada odmenu, pretože boli uskutočnené efektívne, v prospech odporcu - spotrebiteľa. Zástupca vedľajšieho účastníka vykonal dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 19.04.2012, za ktoré mu patrí tarifná odmena, z tarifnej hodnoty 1.595,41 eur, t. j. 2 x 71,37 eur, /§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a),b) vyhl. č. 655/2004 Z. z./, ďalej mu patrí odmena v polovici z rovnakej tarifnej hodnoty za podané odvolanie t.j. 35,68 eur, /§ 14 ods. 3 písm. b) cit. vyhl./, k tomu 3x 7,63 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3) a 20% DPH (§ 18 ods. 3) t.j. 40,26 eur, spolu 241,57 eur náhrada trov prvostupňového a odvolacieho konania. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p, v spojení s § 151, ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania, ktoré mu odvolací súd priznal.

Nesprávne právny zástupca vedľajšieho účastníka postupoval, keď pri vyčíslení trov právneho zastúpenia, do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej pomoci okrem istiny 1.595,41 eur, započítal aj kapitalizované úroky z omeškania v sume 509,04 eur.

Podľa ust. § 10, ods. 2 Vyhl. č. 655/2004 z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia, alebo cena veci, alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Uvedené ustanovenie výslovne hovorí o hodnote pohľadávky a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Úroky z omeškania sú len príslušenstvom pohľadávky / § 121, ods. 3 OZ/. Ak by základom pre výpočet odmeny, mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v už spomínanom ust. § 10, ods. 2, vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou, je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky, z ktorej odvolací súd aj pri výpočte úkonu právnej pomoci vychádzal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .